

РЕШЕНИЕ

№ 4

София, 01.02.2010 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, Търговска колегия, Второ отделение, в публичното съдебно заседание на двадесети януари през две хиляди и десета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ТАТЯНА ВЪРБАНОВА

ЧЛЕНОВЕ : КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА

БОНКА ЙОНКОВА

при секретаря Ирена Велчева

изслуша докладваното от съдия Бонка Йонкова т. д. № 815/2009 година

Производството е по чл.303, ал.1, т.1 от ГПК.

Образувано е по молба на А. за с. к. със седалище в гр. С. за отмяна на влязло в сила решение № 357/13.08.2007 г. по в. гр. д. № 431/2005 г. на Пловдивски апелативен съд. С посоченото решение е оставено в сила решение от 12.01.2005 г. по т. д. № 290/2004 г. на Старозагорски окръжен съд, с което са отхвърлени предявените от А. за с. к. против „С” АД – гр. С. искове за заплащане на сумата 289 322.21 лв., представляваща задължение по т.9.4 от сключен на 03.11.1999 г. договор за приватизационна продажба на производство „Технически въглероден двуокис, газообразен кислород и азот”, обособена част от „А” АД – гр. С., и на сумата 60 041.64 лв. – договорена лихва за забава, съгл. т.19 от договора, като са присъдени разноски в полза на ответника „в. газове” АД в размер на 7 234 лв.

Молбата е основана на писмо вх. № 33-02-3/02.02.2009 г., с което след влизане в сила на решението молителят е уведомен за обстоятелство, което според твърденията му е от съществено значение за правилното решаване на спора и не му е било известно при разглеждане на делото. В молбата се твърди, че отхвърлянето на исковите срещу „С” АД, предявени в производството по гр. д. № 431/2005 г. на Пловдивски апелативен съд, било обусловено от извод на съда, че ответникът – купувач по приватизационния договор е погасил изцяло задължението си за плащане на цената на закупената обособена част от „А” АД /н/ с компесаторни инструменти, депозирани за съхранение в А. за приватизация. С цитираното писмо А. за с. к. била уведомена от „Ц” АД, че същите компесаторни

инструменти са продадени на пода на Българска фондова борса на 06.11.2007 г. Продажбата на компесаторните инструменти, според молителя, е обстоятелство, което води до неправилност на изводите на съда за погасяване на задължението на ответника – купувач по приватизационната сделка и предвид узнаването му след влизане в сила на решението по иска с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД, предполага отмяна на решението по реда на чл.303, ал.1, т.1 от ГПК.

Ответникът по молбата „С” АД – гр. С. изразява становище, че молбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение по съображения, изложени в писмен отговор. Претендира разноски.

Върховният касационен съд, Търговска колегия, състав на Второ отделение, след преценка на данните по делото и доводите на страните във връзка с релевираното основание за отмяна, приема следното :

Молбата за отмяна е подадена от надлежна страна в преклузивния тримесечен срок по чл.305, т.1 от ГПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

Отмяна на влязло в сила съдебно решение на основание чл.303, ал.1, т.1 от ГПК е допустима, когато след влизане на решението в сила са открити нови обстоятелства или нови писмени доказателства, които са от съществено значение за делото, но не са били известни на заинтересованата страна при решаването му или страната не е могла да се снабди своевременно с тях. Новите обстоятелства и писмени доказателства могат да обусловят отмяна на влязлото в сила решение тогава, когато пропускът да бъдат релевирани или представени при разглеждане на делото се дължи на обективна невъзможност за узнаването и представянето им от заинтересованата страна, а не е последица от неполагане на дължимата грижа за добро водене на процеса.

От мотивите към влязлото в сила решение, чиято отмяна се иска, е видно, че решаващият аргумент на съда за отхвърляне на предявените от А. за с. к. против „С” АД иски с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД – за заплащане на разсрочени вноски от цена по приватизационния договор от 03.11.1999 г. и на обезщетение за забава, е зачитане по см. на чл.220, ал.1 от ГПК /отм./ на влязло в сила съдебно решение, постановено по гр. д. № 40/2004 г. на Старозагорски окръжен съд. С посоченото решение е признато за установено по иск с правно основание чл.97, ал.1 от ГПК /отм./, предявен от „С” АД против А. за приватизация, че дружеството – ищец е погасило изцяло задължението си за плащане на покупната цена в размер на 620 000 лв. по сключения на 03.11.1999 г. с А. за приватизация като представител на държавата приватизационен договор за продажба на производство „Технически въглероден двуокис, газообразен кислород и азот” – обособена част от „А” АД /н/, с парични платежни средства и компесаторни и жилищни компесаторни записи. Влязлото в сила решение, с което е установена недължимостта на цената по приватизационната сделка, е обусловило крайния извод на Пловдивски апелативен съд за неоснователност на предявените в производството по гр. д. № 431/2005 г. осъдителни иски.

Релевираното в молбата за отмяна обстоятелство - продажба на компесаторните инструменти, депозирани от „С” АД в А. за приватизация с цел погасяване на задължението му за цена по приватизационния договор от 03.11.1999 г., няма правно-релевантно значение за изхода и за правилното решаване на спора по иска с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД, предявен в производството по гр. д. № 431/2005 г. Независимо, че това обстоятелство е станало известно на молителя след влизане в сила на решението по гр. д. № 431/2005 г., по-ранното му узнаване и въвеждане в процеса не би довело до други изводи, различни от възприетите в решението. Правният спор за валидността и погасителния ефект на плащането с компесаторни инструменти, извършено от купувача „С” АД с цел изпълнение на задължението му за цена по чл.9.4 от приватизационния договор, не е бил предмет на

обсъждане в производството по гр. д. № 431/2005 г., тъй като е разрешен с влязлото в сила решение по гр. д. № 40/2004 г. и от разпоредбата на чл.220, ал.1 от ГПК /отм./ произтича забрана за пререшаването му в последващ съдебен процес. Продажбата на компенсаторните инструменти би била релевантна за евентуално производство по отмяна на решението, с което е установена недължимостта на цената по договора за приватизационна продажба, но същата е без правно значение за основателността на иска по чл.79, ал.1 от ЗЗД, отхвърлен с влязлото в сила решение по гр. д. № 431/2005 г.

При така изложените обстоятелства настоящият състав приема, че не са налице предпоставките на чл.303, ал.1, т.1 от ГПК за отмяна на влязлото в сила решение по гр. д. № 431/2005 г. на Пловдивски апелативен съд, поради което молбата следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на делото и на основание чл.78, ал.2 от ГПК, молителят А. за с. к. следва да бъде осъден да заплати на ответника „в. газове” АД направените в производството за отмяна разноски в размер на сумата 6 693.54 лв. /платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 058/2009 г./.

Мотивиран от горното, Върховният касационен съд, Търговска колегия, състав на Второ отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на А. за с. к. със седалище и адрес гр. С., бул. „Г” № 5* за отмяна на влязлото в сила решение № 357/13.08.2007 г. по гр. д. № 431/2005 г. на Пловдивски апелативен съд.

ОСЪЖДА А. за с. к. да заплати на „С” АД със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „С” № 12, сумата 6 693.54 лв. /шест хиляди шестстотин деветдесет и три лв. и петдесет и четири ст./ – разноски по делото, на основание чл.78, ал.2 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: